

ஓம்

வெறு கோவன்

(கல்வி அனுபந்தம்)

“கற்பவை கற்றிக் கற்றாங் கொழுக”

புத்தகம் 2 } சன்கைம்: வெகுதானியநடு மார்கழிமீ கூஉ (18-12-38) { இல. 10

கிறீஸ்த கல்லூரிகளும் பழைய மாணவர்களும்

சில காலத்துக்கு முன், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் கூடி, இந்துக்களுக்கும் மேற்படி கல்லூரியில் உத்தியோகம் வகிக்க இடங்கொடுக்க வேண்டும் என்று ஓர் தீர்மானம் செய்தனர். சென்ற முன்றல் தேதி கூடிய மத்திய கல்லூரிப் பழைய மாணவர்கள் கூட்டில் “பழையமாணவர்களாகிய இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் மேற்படி கல்லூரியில் வேலையில் அமர இடங்கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்தனர். மேற்படி இருகல்லூரிப் பழைய மாணவர்கள் சமயாபிமானங் காட்டியது வியக்கத்தக்கது. கிறீஸ்த கல்லூரிகளிற்படிக்கும் மாணவர்களில் தூற்றுக்குத் தொண்ணூறு வீதம் இந்துசமயப் பிள்ளைகளே. அப்பிள்ளைகளின் வாழிப்புப் பருவத்தில் சமய உணர்ச்சி, ஏற்படாது விடில், பிள்ளைகளின் பிற்கால வாழ்வு பங்கப்படும். இந்தியாவிலுள்ள கிறீஸ்த கல்லூரிகளில் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களில் அரைப்பங்கு தொகையினர் இந்துக்களாகவே இருக்கின்றனர், அவ்வாறிருப்பதனால் சைவப்பெற்றோர்கள் நம்பிக்கையோடு கிறீஸ்த பள்ளக்கூடங்களுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பிவருகின்ற

னர். யாழ்ப்பாணத்திலும் சைவப் பெற்றோர்கள் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் சமயக்கல்வியைப் பற்றி ஊக்கமெடுத்தல் அவசியமாகும்.

நமது தேசாதிபதி கொழும்பு அரசினர் ஆசிரிய கல்லூரி மாணவர் முன் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில், ஆங்கில நாட்டுச் சிறுவர்களிலும் மலாய் நாட்டுச் சிறுவர் நாகரீகமுடையவரென்றும், உபாத்தியாயர்களுடன் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளும்முறை மலேயாவிலிருப்பது போல் ஆங்கிலநாட்டில் கரிணப்பட்டவில்லை யென்றுங் கூறினர். ஆங்கிலநாட்டுப் பிள்ளைகள் கரடிக்குட்டிகளுக்குச் சமமாவார் என்றும், தானும் சிறுவயசில் கரடிக் குட்டியாகவிருந்தாரென்றுங் கூறினர். தேசாதிபதி கீழ்க்கருகளி லுள்ள குருசிஷ்ய முறையைப்பற்றி மெச்சிப் பேசியது வியக்கத்தக்கது. ஆங்கில நாட்டுப் பிள்ளைகள் கரடிக் குட்டிகளாயிருந்த போதிலும், உலகத்தில் அவர்கள் அடிமைகளாய் வாழாது உலகெங்கணுஞ் சென்று சகல தேசங்களையும் ஆட்சிபுரிந்து ஒப்புயர்வில்லாத பெருமையை அடைந்திருக்கிறார்கள். இவ்வுண்மையை நமது தேசாதிபதி ஒருபோதும் மறுக்கமாட்டார். அடிமைத் தனத்தினின்று நீங்கும் வகையறியாத மலாயர் குணங்கள் பல பெற்றிருந்தென்ன பிரயோசனம். வேறு எவ்வகைக்குற்றமிருப்பினும் ஆங்கிலேயரில் ஆண்மை என்னும் சிறந்த குணம் நன்கு காணப்படுகிறது.

முந்தாந்த வித்தே முளைக்குகில மாயெழுந்த, சித்தாந்த மார்க்கச் சிறப்பே பராமே.

இலக்கியம்

(போ. கணபதிப்பிள்ளை, ஆசிரியர், மடவேல் வடக்கு)

(முற்றொடர்)

கடைச்சங்க கால இறுதியில் இயற்றப்பட்ட பெருந்தொடர் நிலைச் செய்யுளிலக்கியங்களுட் படைசிறந்தது, சிலப்பதிகாரமே. இது முத்தமிழின் நயமும் அமைந்து விளங்குகின்ற அரியநூல். இந் நூலின் நடை செம்மையும் சீர்மையும் அமைந்ததாய், ஆற்று நீர் போல நோகவும், அழகாகவும் செல்லுந் தன்மையுடைய உறுதியும், கெம்பிரமும் ஒருங்கே அமைந்ததாய் கற்போருள்ளதைப் பிணிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாய் விளங்குகின்றது. இது சிலம்பை முக்கிய விடயமாகக்கொண்டெழுந்த காவியமாதலின் சிலப்பதிகாரம் எனப் பெயர்த்தாயிற்று. மணிமேகலை எனும் பெளத்தகாவியமும் சிலப்பதிகாரத்தோடு தொடர்புடையது. இக் காவியத் தலைவிமாதலி மகள் மணிமேகலை யாதலின் அப் பெயர்த்தாயிற்று.

கடைச்சங்க காலம் முடிந்த மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மணிவாசகப்பெருமான் திருவாசகமும், திருக்கோவையும் இயற்றினர். இவற்றுள் திருவாசகம் இனிய செஞ்சொற்களாலமையப் பெற்றுக்கனிவு மிகுந்து பூநயம் செறிந்து மன உருக்கத்தை யும், கடவுட் பேரன்பையும், பேரின்ப நுகர்ச்சியையும் விளைப்பதினையற்றதாய்த் திகழ்கின்றது. திருக்கோவையார் இப்பாழுதள்ள கோவை நூல்களுள் தொன்மையும் தலைமையுமுடையது. அது பேரின்பக்கருத்தும், சிற்றின்பக் கருத்தும் ஒருங்கே பயப்பது. இயற்றமிழாராய்ச்சிக்கூறிய சொல்வழக்கும் இனிது துதலும் தன்னுடையுள்ளது.

நாலாம் நூற்றாண்டிலே அறம், பொருள், இன்பம் கூறும் நூல்கள் பல தோன்றின. இக்காலத்தே ஆரியர்பொதுவாய் உண்மைகளைக் கூறும் சிறுநூல்கள் இயற்றினர்.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலே கொங்குவேள் மாக்கதை எனும் பெருங் காப்பியமெழுந்தது, இது உதயனன் எனும் வீரனைப் பற்றிய பெருங்கதையைத் தழுவி யியற்றப்பட்டமையின் பெருங்கதை என்றும் சொல்லப்படும்.

ஆறாம் நூற்றாண்டிலே சைவபுகழ்மாலைகள் சிறு காப்பியங்களாகத் தோன்றின. இக்காலத்தே புண்டிமாற்றல் சிறந்திலங்கும் கல்லாடம் எனும் அகப் பொருளிலக்கியம் சமய நூல்களிலே இலக்கிய நயங்களை விரிவாக எடுத்தாளு, முறையை எடுத்துக்காட்டியது. இந் நூலானது சங்கச் செய்யுள் நடையிலெழுதப்பட்டுப் பொருள் வளம் செறிந்துள்ளது. இதன் சிறப்பு "கல்லாடம் படித்தவனோடு மல்லாடாதே" எனும் பழமொழியாலினிது விளங்கும், இந் நூற்றாண்டிலேயே ஞானமீர்தம், திருமந்திரம் எனும் நூல்களியற்றப்பட்டன.

என்னு வெளியாய் உறக்காத பேருரைவாய், என்னுவிக்க குள்ளே யிருந்தாய் பராபரமே.

இவற்றுள் ஞானமீர்தம் புகி, பசு, பாசங்களின் பொது வியல்புகளைத் திறம்பட விளக்குவது. திருமந்திரம் எச்சமயத்தார்க்கு மின்றியமையாத பொது அறங்களைக் கூறுவது.

ஏழாம் நூற்றாண்டிலே உலா, பரணி முதலிய சிறு காப்பியங்கள் பல்கிப்பெருகின. விருத்தப்பாக்களால் அப்பரும், சம்பந்தரும் தேவாரங்கள் அருளினர். இந் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே நிகண்டு நூல்கள் பல எழுந்தன.

எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே சுந்தரமூர்த்தியாரால் தேவாரங்களியற்றப்பெற்றன; இந் நூற்றாண்டினறுதியில் ஐயனாரிதனார் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை என்னும் நூலை யாத்தனர்.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாரத வெண்பா எனும் நூலெழுந்தது. இக்காலத்தே வைணவப் புகழ்மாலைகள் மிக்கன.

பத்தாம் நூற்றாண்டிலே சிந்தாமணி எனும் விருத்தப் பெருங்காப்பிய மெழுந்தது. இந்நூல், சொற்பொருள் வளப்பு மிக்கது. இக்காலத்தே விளையாபதி எனும் காப்பியமு மெழுந்தது. குண்டலகேசி சிந்தாமணிக்கும் விளையாபதிக்கும் முற்பட்டது. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, விளையாபதி, சிந்தாமணி எனு மைந்தையும் பஞ்சகாவியம் என்று வழங்கும் வழக்கம் பிற்காலத்தது. இந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் குளாமணி எழுந்தது. இது சிறுபஞ்ச காவியங்களுள் முதலாவதாகும். நீலகேசி, உதயனன் கதை, யசோதரகாவியம், நாககுமாரகாவியம் என்பன அவற்றுட் பிற்பட்டனவாகும். இவை யாவும் பதினொராம் நூற்றாண்டிலியற்றப்பெற்றன. இந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கலிங்கத்துப்பரணி எனும் சிறுகாப்பியம் எழுந்தது. இதுவே பரணிப் பிரபந்தங்களுள் சிறந்ததும் முதன்மையாயுள்ளதானது. குலோத்துங்கன் கலிங்கத்தை வென்று மீண்டதை இப்பரணி புனைந்துகூறுகிறது. பெரிய புராணமு மிக்காலத் திசுமுந்ததே. அது மென்மையிலும், இனிமையிலும், இனையற்ற மொழிகளாற்றொடுக்கப்பட்டுப் பாமாலைச் செறிவாக இலங்குகிறது. இதனிலுமினிய சொன்னடையிலமைந்த பெருங்காப்பியம் வேறொன்றுமில்லை. சிவனடிப் பேரன்புமிக்க அறுபான்மும்மை நாயன்மாரது சரிதங்களைச் செவ்விதின் எடுத்துரைத்து அறிவினையும், அன்பினையும், வளர்த்தோங்கச் செய்வதில் இது ஒப்புயர்வற்றது.

(தொடரும்)

செந்தமிழ்க் கருவூலம்

வித்தியாசாலைகளில் 7-ம் வகுப்புச் செய்யுள் நூலாக உபயோகிக்கத் தக்கதென வித்தியாபகுதியாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

விலை சதம் 40

தனலக்தும் புத்தகசாலை, சுன்னுகம்.

‘மாட்டின் லூதர்’

‘நாவலர் நினைவுமலர்’ என்னும் மேன்மை விளங்கும் புத்தகத்தில் நாவலரின் செயல்கள் மறவாப் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் என்னும் கல்வி வல்லுனரவர்கள், சைவசமயிகளின் லூதர் (Hindu Luther) என்ற முகப்புடன் ஓர் விவாசத்தை இலங்காபிரமணி (Ceylon Patriot) ப்பத்திரிகையிலிருந்து எடுத்துச் சேர்த்து தமிழ்த்தாயின் திவ்ய சரணங்களில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடனும் பெருமையுடனும் சமர்ப்பித்தனர். அதில் சைவசமயிகளின் லூதர் யாரென்று பார்த்தால் அது ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரையே குறிக்கின்றது. ஆறுமுகநாவலருக்கு லூதரை ஒப்பிடுங்கால் லூதர் சர்மனிய மனிதரல்ல. ஆனபடியால் வாசகநேயர்கள் அறியும்படி லூதரின் சிவிய சரித்திரத்தில் சில குறிப்புகளை வரைகின்றேன்.

ஜெர்மனியிலேயுள்ள ஒரு கிராமத்திலே ஹான்ஸ் (Hans) என்னும் கிராமவாசியின் குடிசையிலே மாட்டின் லூதர் என்னும் பெருந்தகையார் 1483-ல் பிறந்தார். ஹான்ஸ் என்பவர் கரங்கங்களில் வேலை செய்யும் ஓர் தொழிலாளர். அவர் திடகாத்திரமும் பயபக்தியுமுள்ள மனிதன். ஹான்ஸ், லூதரை நியாயவாதியாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவராக விருந்தார். அதனாலே லூதரை இளம்பயதிலேயே பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்.

லூதரின் உபாத்தியாயரோ இவரைத் தண்டிக்காமல் சிடவிலை. ஒரு பிழை விட்டதற்குப் பதின்னது தாம் அடிவேண்டினார். பள்ளிக்கூடத்தில் தான் வருந்த முற்றதை ரூபகத்தில் வைத்திருந்தபடியால் பின் பிள்ளைகளுடன் மிகவும் அன்னியோன்னியமாக நடந்தார்.

இவருக்கு ஆசிரியர் அடித்ததினால் மிகவும் கெட்டிக்காரனாகிவிந்தார். கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விட்டு அண்மையிலே உள்ள ஒரு நகர்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஓர் வறிய மானவகைச் சேர்க்கப்பட்டார். சங்கீதத்தில் அதிக விருப்புடையவராதலாலும், அதற்கேற்ற இனிய குரலுடையவராகையாலும் தெருத் தெருவாகத் திரிந்தும் வீடு வீடாகச் சென்றும் சிறு சிறு பாட்டுக்களை மிக ரசமாகப் பாடிப் பணம் சம்பாதிக்க விடப்பட்டார். அந் நகரின் சீமாட்டி ஒருத்தி இவரின் செய்கைகளாலும், முகலட்சுமிகரத்தாலும் எடுபட்டவளாகி அவரின் நண்பரில் ஒருவரானதுமல்லாமலும் தன்னுடைய வீட்டிலும் அவரை ஏற்று உபசரித்தாள்

முன்று வருடங்களிற்குப் பின் பல்கலைக் கழக மாணவராகச் சேர்ந்து படித்தார். 1505-ல் மாஸ்டர் பட்டம் பெற்றார். இப் பட்டதாரிக்கு நடந்த மரியாதைகளோ அளப்பில். தன்னுடைய தகப்பனாரையும் சிறே கிதர்களையும் திருக்கிச் செய்வான்போன்று ஓர் கீழ்த்தவ குருவானார். இடைவிடாது ஒவ்வொரு இரவும் தன்னுடைய அறையில் முழந்தாழ் பணியிட்டு செயம் செய்த

வண்ணமாகவேயிருந்தார். ஒருகால் அந்நகரில் கொள்ளை நோய் சனங்களை வருத்திற்று. அநேகர் உயிர் நீத்தனர். நோயாளரைப் படுக்கையில் விட்டுவிட்டு இவரோடு ஒத்த சுகோதர குருமார்களும், வருத்தமற்றோர்களும் அயல்நாடு சென்றனர். லூதர் மிகத் நன்றியமாக நின்று உதவி செய்தனர். என்னே! அவரின் சுயநல வெறுப்பு.

1508-ல் உயிற்றன்பேர்க் என்னுமிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். அங்கே அவரின் பிரசங்கத்திற்குக் கட்டம் கூட்டமாக ஜனங்கள் வந்து பல்கலைக்கழகக் கோவிலில் நிறைந்தனர்.

சில காலங்களுக்குப் பின் ரோமாபுரிக்குச் சமய விஷயமாக அனுப்பப்பட்டார். காலில் பாதரசையின்றியும், கையில் காசின்றியும் சந்திரமுகத்துடனும் பரிசுத்த ரோம் நகரைப் பார்க்கப் புறப்பட்டார். அக்காலத்தில் ரோமாபுரியில் கெட்ட நடபடிக்கைகள் சிலவற்றைக் கையாண்டனர். இப்படியான குறும்புத்தனங்களை ரோமில் பார்க்கச் சிக்கமுடியாதவராயத் துக்கத்துடன் உயிற்றன்பேர்க்குக்குத் திரும்பினார். அங்கேயுள்ள கலாசாலைப்பில் போசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் உபநியாசங்களுக்கு மாணவர்கள் திரள் திரளாகச் சென்றனர்.

அக்காலத்தில் பாபம் செய்தவர்கள் ‘செயின்ற பிற்றல்’ கோவில் ரோமாபுரியில் கட்டப்படுவதற்குப் பணம் கொடுத்தால் அவர்கள் செய்த பாபம் மன்னிக்கப்படுமென்று பாப்பாண்டவர் (Pope) கட்டினையிட்டார். பணம் கொடுத்தால் குற்றத்திலிருந்து தவறலாமெயல்லாமல் உண்மையாகச் செய்த பாவத்திலிருந்து நீக்கமுடியாது என்பதைப் பொதுசனங்கள் விளங்கவில்லை யென்று துக்கப்பட்டார். பணம் கொடுத்து வாங்கப்படும் மன்னிப்பு உண்மையாக ஒருவன் மனதில் இனிமேல் நான் பாபம் செய்யக்கூடாது என்று துண்டிவதில்லை; இன்னும் அவனை மேன்மேலும் பாபம்செய்ய ஏவும் என்று சனங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்று எத்தனித்தார்.

லூதர் தான் எது சரியானவைகளென்று எண்ணினாரே அவைகளை ஓர் துண்டுப்பத்திரத்தில் எழுதி உயிற்றன்பேர்க் கோவிலின் கதவை ஓட்டினார். சனங்கள் ஆவலோடு வாசித்தார்கள். இதேபோன்ற துண்டுப்பத்திரங்கள் எழுதப்பட்டு ஜெர்மனி முழுவதும் பரப்பப்பட்டன. இவர் துண்டுப்பத்திரத்தில் எழுதிய நியாயங்களுக்கும், கோவிலின் போதனைகளுக்கும் அதிகதூரம் முரண்பாடுண்டு. இவரின் நியாயங்களைப்பற்றிப் பகிரங்கத்தில் தர்க்கிக்குமாறு உத்தரவனுப்பினர். கோவிலின் போதனைகளுக்கு முரண்பாடான எண்ணங்களை விட்டு விடுமபடி கேட்பொழுது, அவைகள் பிழையென்று நிரூபிக்கப்பட்டால் விடுவேன் என்றார். இது வேகும் கொள்ளியை எரியும் நெருப்பில் தன்னுடையபேலிருந்தது.

தர்க்கித்துக்கொண்டு போகும்பொழுது அநேகமாகத் தன்னுடைய நியாயங்கள் கோவிலின் போதனைகளுக்கு மாறுபாடாகவிருப்பதை உணர்ந்தார். “இப்போ எங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் காரணை அகற்றுவதற்கு இடி (தொடர்ச்சி 79-ம் பக்கமாய்ச்ச)

தத்துவமெல் லாமகன்ற தன்மையர்க்குச் சின்மயமாய், நித்தமுத்த சித்த நிறைவே பராபரமே.

முதலாம் பாக

ஏழையின் விமோசனம்

[ந. கந்தசாமி, மகாஜன ஆங்கில வித்தியாலயம்]

காற்று பிரசண்டமாருதமாக வீசுகின்றது. மழை சோவென்ற சப்தத்துடன் மிகவும் கடினமாகப் பெய்கின்றது. அப்போ இரவு சுமார் எட்டரைமணியிருக்கலாம். ஏழை வீராயியின் வீடு வெள்ளத்தில் மிதப்பதுபோல் காணப்பட்டது. வெள்ளம் மெல்லமெல்லமாகச் சுவரைக் கரைத்துக்கொண்டிருந்தது. அந்தகாரம் நிறைந்த அம்மழைக்கால இரவின் சலனத்தைக் கலைக்க ஏழை வீராயியின் உபத்திரவச் சத்தமின்றி வேறில்லை. இடையிடையே ஓர் மின்னல் அலுவிரூளின் பயங்கர சூப்பத்தை வைரவாள் கொண்டு வெட்டுவதுபோல் தோன்றி மறைந்து கொண்டிருந்தது. அந்நிசப்தத்தில் வீராயியின் ஈனமான குரல் எதிரொலித்தது;

வீராயி தனது மரணப் படுக்கையில் இருந்தான். அவளுக்குக் கடுமையான ஐாசன்னி. பாவம், கிராமங்களில், அதிலும் ஏழைகள் வீட்டில் மருந்தேது? மாயமேது? அவளுக்கருகில் அவளது மக்களாகிய லக்ஷ்மியும், கந்தனும் கண்களில் நீர் ததும்பியவண்ணம் உட்கார்ந்திருந்தனர்.

'திடீர்' என வீராயி எழுந்து படுக்கையின்மேல் உட்கார்ந்தான். "ஓ ஓடிவிடு என்னருமை லக்ஷ்மியையும், கந்தனையும் விட்டுவிட்டு உன்னுடன் வரவா? ஓ ஓடு போதும் முடியாது....." என்று கேள்வியும் பதினாமாக ஏதோபித்தறினான். சில நிமிடங்கள் கழிந்தன, வீராயியின் உயிர் துயர்க்கூடாகிய இப்பொய்மெய்யினின்றும் ஓடி மறைந்தது.

இவை நடந்து பல மாதங்கள் கழிந்தன. ஆலமரத் தடியிலிருந்த கந்தனின் குழந்தை இதயத்தில், இவை ஒன்றன்பின் றென்றாக எழுந்து, கண்களில் நீரை உண்டாக்கிறது. மெல்ல-எழுந்து விட்டை நோக்கி நடந்தான். தங்கை லக்ஷ்மியிடம் "நான் சென்னையில் வேலை பார்க்கப்போகின்றேன். நீ ராகவச் செட்டியார் வீட்டில் இருமாதம் மாதம் காசனுப்புக்கின்றேன்....." என்று சொன்னான். லக்ஷ்மியின் மனம் கலவரமடைந்தது. ஏதோ உண்மைதான். ஏனெனில் சகோதரபாசம் என்றென்றிருக்கவே செய்கிறதல்லவா? கந்தன் தங்கைக்குத் தேறுதல் கூறிவிட்டு அன்று மாலையே சென்னையை அடைந்து யாரோ பெயி 'கை'களின் உதவியால் ஓர் ஆலையிற் சேர்ந்துகொண்டான். வேலை அகப்பட்டதும் தங்கைக்குச் சந்தோஷ சமாசாரம் அறிவித்தான்.

காலசக்கரம் வேகமாகச் சுழன்று கொண்டு சென்றது. லக்ஷ்மியும் செட்டியார் வீட்டில் வசித்துவந்தான். செட்டியாரின் அகத்துக்காரி மிகவும் நல்லவள். அதிகம் வேலை வாங்குவதில்லை. அநாதைப் பிள்ளைகளிடத்தில் எந்த அறிவுள்ள பிராணிக்கும் அறதாபமுண்டாதல் இயற்கையேயல்லவா? செட்டியார் வீட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் அவளிடத்தில் அத்தியந்தப் பிரியம்.

உள்ளக் கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளே ஆனந்த, வெள்ள மலர்க்கருணை வேண்டும் பாபாமே,

தமையன் கந்தனும் அடிக்கடி காசும் தபாலும், அனுப்பிவந்தான். இரண்டு மாதம் கழிந்தபின்னர் காசனுப்பு வதை விட்டு அடுத்தமாதத்தில் தபால் போடுவதையும் நிறுத்திவிட்டான். லக்ஷ்மியி அபகியானாள்! ஆ, பாழும் சிதியே! பாவம் செட்டியார் வீட்டில் ஏதோ களவுபோக லக்ஷ்மியைக் கள்ளியென்று சம்சயித்து விட்டபின்னும் துரத்திவிடுகிறார்கள். லக்ஷ்மியி என்ன செய்வாள். ஒன்றுந் தெரியாது மயங்கினாள். என்ன செய்வதென்றறியாது தயங்கினாள். சூமியையும், ஆகாயத்தையும், அனலையும் நீரையும், காற்றையும் தவிர வேறு துணையிலை. இந்நிலைமையில் தவித்த இளஞ்சிறுமியான லக்ஷ்மியி கடவுளிடம் முறையிட்டாள். மற்றவர்களிடம் முறையிட்டிடுவதென்று என்ன பயன்?

சிலநாட்களுக்குக் கூலி வேலைசெய்து காலத்தைக் கழித்தான். அவள் இரீவில் தங்குவது அபிராமி என்ற அப்பக்காரியின் வீட்டில். கிழவி நல்லவள். சிறுமியிடம் அன்பு உள்ளவள். இப்படி நடந்து வருகையில் கிழவி ஓர் குடிசாரனை சிறுமிக்கு மணமுடித்து வைத்தான்.

இனி, நமது கதை ஓட்டமாய் ஓடவேண்டியதுதான். அவனுடைய பெயர் சொக்கன்; குடிசுது களவு சூதவிய வற்றில் கைதேர்ந்தவன். லக்ஷ்மியின் உயிரைக் கொள்வதற்காலன் தான் அவன். நமது லக்ஷ்மியியே மிகுந்த ரூபவதி; குணசாலி; ஆனால் அபாக்கியசாலி;

மணமுடித்துத் தனிக் குடித்தனம் செய்யத் தொடங்கிய சில மாதங்களாலேயே, தம்பதிகளுக்கிடையில் தகராறுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. சொக்கன் வண்டியிழுத்த காசு முழுவதையும், கள்ளுக் கடைக்குக் கொடுத்து விட்டு வருவான். கூலி அகப்படாத காலத்தில், பாவம் லக்ஷ்மியி கஷ்டப்பட்டுக் கூலிவேலைசெய்து தனக்குச் சேலையோ, அல்லது குழந்தைக்குச் சட்டையோ வேண்டிய போடச் சேர்த்திருக்கும் காசைப் பறித்துக் கடைக்குக் கொடுப்பான். லக்ஷ்மியி இதனை ஆட்சேபிப்பான். 'ஆகவே சிலவேளைகளில் சொக்கன் நன்றாய் அவளை அடித்துவிடுவான். லக்ஷ்மியின் வயிறு பகிரெண்ணும். அவளுக்கு வாழ்க்கையில் வெறுப்பு உண்டாயது. நிற்க,

சில மாதங்கள் கழிந்ததும் கந்தனிடமிருந்து ஓர் தபாலும் கடிதமும் கிடைத்தன. கடிதத்தில் தான் நடந்துகொண்ட மாதிரிக்கு அதுதாபம் தெரிவித்திருந்தான். லக்ஷ்மியின் கண்களிலிருந்து நீர் ஊற்றெடுத்தோடிற்று. அவன் ஒரு மாதத்தின்பின்னர் திரும்பவும் கிராமத்துக்கு வருவதாக எழுதியிருந்தான்.

சொக்கன் வீட்டிற்கு இரவு 11 மணிக்குமுன் வந்து தில்லை. லக்ஷ்மியி வயற்காட்டில் நடுகைக்குப் போவான். சொக்கனோ, வீண்களியாட்டயர்ந்து வீடு திரும்புவான். லக்ஷ்மியிக்குக் கலியாண காலத்தில் போட்ட நகைகள் யாவும் கள்ளுக்கடையை நோக்கின. கழுத்திலணிந்திருந்த மாங்கல்யமும் காதிவிருந்த ரூபாய் பெருத குச்சியுமே மீந்திருந்தன. * * *

ஓர்நாள் இரவு சுமார் பன்னிரண்டு மணியிருக்கலாம் என்றும் நிசப்தம்; ஓர் விட்டுத்திண்ணையில் சொக்கன் முதலியோர் சூதாடிக்கொண்டிருந்தனர். சொக்கன் கை வறண்டது. மெல்ல எழுந்து "பணம் கொண்டுசுருகின்றேன்" என்று சொல்லிச் சென்றான்.

இரண்டாம் பாக

காணுமற் போனவர்கள் கைப்பட்டனர்

[எஸ். முருகானந்தன் 125]

நீர்ளிரவு, ஒரே இருட்டு. மழையோ ஒரு சிறிதும், இரக்கமின்றிப் பொழிந்துகொண்டிருக்கிறது. புயல் காற்றும் மிக மும்மரமாக வீசுகிறது. பரந்த வானிடையே இடைக்கிடை பளிச்சென ஒளிர்க்கும் மின்னல் அப்பயங்கர இருளப் பாதித்தது. கருணையின்றி வீசும் காற்றில் அகப்பட்டிருக்கலங்கிச் சாயும் பாரிய கிருட்சங்கலின் ஓசை ஒரு புறமும், பள்ளத்தைப் பார்த்துப் பாயும் வெள்ளத்தின் வெவ்வித சத்தம் மற்றொருபுறமும், ஒரே அல்லலோல கல்லோலமாயிருந்தது.

மேற்படி ஒளிர்க்கும் மின்னலின் உதவியைக்கொண்டு, ஓர் ஏழைக் கிழ உருவமானது, அளவையுரிவள்ள பிரதான ரஸ்தா வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தது. நடக்க வலிமையற்று நலிந்த தேகத்தைபுடைய அவ்வுருவம், ஓர் அரசமரத்திற்கருகாமையிலுள்ள சிறிய குடிசை ஒன்றை அடைந்தது.

அக்குடிசையில், கண்ணைச் சிமிட்டிச் சுடர்விட்டெரிபும் கை விளக்கொன்று மேற்படி புயல் காற்றினால் அவிக்கப்பட்டது எரிந்துகொண்டிருந்தது மிகவும் சியக்கத்தக்கதே! அண்டகடாசத்தைப் பிளந்தெறியும் சண்டமாருதம், குடிசையின் மேலே வேயப்பட்ட ஒலைகளை விசிறியெறிவது மிக விந்தையாயிருந்தது. வரவா, வருணமும் வாயும், தங்கனது வலிமையை அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தனர். இத்தகைய ஆரவாரங்களுக்கிடையில் சென்ற நமது வயோதிபரைக் கவனிக்காது விடுவது சரியல்ல. அவர் குடிசையை அடைந்ததும், வெளிப்புறத்தில் நனையாத ஓர் சிறிய திண்ணையில் இருந்தார்.

வீட்டையடைந்ததும் மனைவியிடம் காதுக் குச்சியையும் தாலியையும் தரும்படி கேட்டான். லக்ஷியி மறுத்தான். சொக்கன் சங்கராகால உருத்திரன் பேரலானான், "சிறக்கி காள் செய்து போட்ட சகையைத் தருவதற்கு கடித என்ன வேண்டியிருக்கிறது? சீ நாயே! செத்துப்போ" என்று திட்டிய வண்ணம் தாலியை எட்டிப் பறித்ததொன்று ஒட்டெடுத்தான், பாவம் குழந்தை கதிரி வீறிட்டழுகது. லக்ஷியியின் புத்தி தடுமாறியது. பித்துப்பிடித்தவன் போலானான். குழந்தையை இடுப்பில் அக்கிவைத்துக்கொண்டு 'மடமட' வென்று நடந்தான்.

ஆற்றோம், எங்கும் அமைதி, திடீரென அந்த அமைதியைக் கலைக்க 'ஸபக்' என்றொரு சப்த மெழந்தது. தண்ணீரில் சில சூழியிகள் எழும்பின, லக்ஷியியும் கதிரியும் ஒருவரை ஒருவர் ஆணைத்தவண்ணம், திரும்பவும் விழியாத பெரு அக்கத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

சில வாரங்கள் கழிதலும் சென்றையிலிருந்து தமையன் கந்தன் சிரமத்திற்கு வந்தான். ஆ! மாற்றம். சொக்கனது வீடு குப்பையிடமாயிருக்கக் கண்டான். அவனும் ஏதோ கொள்வனக்கோ, பேதிக்கோதான் இரையாயிருக்கவேண்டும்.

சிறிது நேரம்வரையில் ஆழ்ந்த யோசனையில் அமர்ந்திருந்த அவ் வயோதிபர், தன்னுடைய இருப்பிடத்தை விட்டெழுந்து குடிசையின் வீசலணை முடியிருந்த ஒலைப்பட்டையில் தட்டினார்; பயனில்லை. பின்னுமொரு முறை பலமாகத் தட்டியதும், ஓர் நியளவன மாது, தலைவிரிகோலத்துடன், மழுங்கிய ஒலியையுடைய அவ் விளக்கைக் கையிலெடுத்திய வண்ணம், 'யார் அது' என்ற கேள்வியைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு, கதவை நீக்கிக் காட்சியளித்தான். 'எனம்மா! நான் ஒருவழிப்போக்கன். இவ்வந்தரமான நிலையில் தங்குவதற்கு ஓர் இடமின்மையால் இங்கும்தேன். தயவுபுரிந்து இன்றிரவை இக்குடிசையில் கழிப்பதற்கு மனக் இகைவிராகில் பெரும் புண்ணியம் உமக்கு, என்று மன்றாடி நின்ற அவ்வயோதிபனைப் பார்த்ததும், அப் பெண்ணினுடைய உள்எம் உருகியது. அவள் அவரை நோக்கி, பெரியோரே! நான் ஓர் ஏழை, உமக்குச் சம்மதமேல், உம்முடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் இங்கே கழிக்கலாம், என்று கூறியவண்ணம் அவரை உள்ளே அழைத்துச் சென்று, தகுந்த ஓர் படுக்கையும் அளித்து, இளைப்பாறுவதற்குச் சிலபட்சணங்களையும் அளித்தார். கிழவர் அவற்றை மகிழ்வுடன் அருந்தியிட்டுத் தன்னுடைய கதையை விஸ்தாரமாக இயம்பலானார்.

'நான் விஜயபுரத்திலிருப்பவன். என்னுடைய ஒரே ஒருமகள் தெய்வானைக்கு, பண்டாரிபுரத்து ஜயின்தார் ஏக புத்திரனை விவாகம் செய்தேன். சுமார் ஆறு வருடங்களுக்கு பின்பு அவள் அமரக்கலியானள். அத்துடன் அவள் வெளிக்கிழம்பிவிட்டாள். அவளைக்காணாத நானும் அகமிகவருந்தி அடியலானேன், இன்னும் அவளைப் பற்றிய தகவல் யாதும் கிடைக்கவில்லை. அவள் எக்கதியானோ அறியிலேன்; இவ்வாறு கிழவர் சரித்திரத்தை முடித்ததும் அம்மங்கையானவள் கண்கள் ஒரு வித பிரகாசத்தைக் கொடுக்க வயோதிபரைப் பார்த்தார். அவர் அவளைப்பார்த்து, நீ யாரம்மா? ஏன் இங்கு தனிமையாக வசிக்கிறாய்? உனக்கு உற்றார் உறவினர் யாரும் கிடையாதா? என்று கேட்டதும், அப்பா! இன்னும் என்னை நீ அறியவில்லையா! எனக்காக நீ இவ்வளவுகாலமும் அலைந்து திரிகிறாயா? நான்தான் என்னுடைய மகள் தெய்வானை. நான் என்னுடைய கணவரை இழந்ததும் இங்குவந்து இரத்தக்குடிசையில் வசிக்கலானேன். என்று கூறியவண்ணம், ஒடிவந்து தகப்பனை இறுக அணைத்துக்கொண்டார். மகளே! என் செல்வமே! இவ்வளவு காலமும் பாடுபட்டதன் பயன் இன்றுதான் கிடைத்தது. எத்தனை கஷ்டங்களினுபவித்தாயோ என் கண்ணை என்று தெய்வானையை அணைத்து முத்தமழை ஈந்தார்.

அடுத்த நாலாந்திரகி பிரசுரிக்கப்பட்ட பத்திரிகைகளில், 'காணுமற் போனவர்கள் கைப்பட்டனர்' என்ற தலைப்பின் கீழ், சென்ற எட்டு வருடங்களாக எங்கும் காணப்படாத, விஜயபுர வாசியாகிய விமலநாதனும் அவர் ஏக புத்திரி தெய்வானையும் இன்று காலை வெளிப்பட்டனர். என்று வெளியாகியிருந்த செய்தியை நீங்களும் படித்திருப்பீர்களென்றே நினைக்கிறேன்.

என்னைப் புரப்பதற்கு எின்கடனும் ஏன்கடனும், நின்னிற் பணியறவே நிற்கை பராபரமே.

கந்தன்

கந்தன் ஒரு வறிய குடும்பத்திற் பிறந்து, வறிய வனாகவே வளர்ந்தான். அதோடு கூட, பாவம், தாழ்ந்த சாதியில் பிறந்து விட்டான். அவன் இளமையில் துன்பக் கடலிற் கிடந்து துடித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் தொழில் செய்து சீவனம் செய்யக்கூடிய வயது வந்த காலத்தில் தனது தாய் தந்தையரை இழந்து விட்டான். ஒரேயொரு வயது முதிர்ந்த பாட்டியைத்தவிர வேறு துணை யொன்றுமில்லை. அவன் நாட்களுக்கு வேலை செய்து வந்தான். வேலையில் கிடைக்கும் சம்பளமோ மிகச் சொற்பம்; வாரத்தில் மூன்று நாளைக்குத்தானும் வேலை நடைபெறுவதில்லை. அவன் தனக்குக் கிடைக்கும் சொற்ப சம்பளத்தைக்கொண்டு முட்டி உன்றிச் சீவித் தான்.

2

கமலபதி பெரிய தனவந்தர். அவருக்கு அநேக ஏக்கர் வயல்களிருந்தது. அவ்வயலில் அநேகர் வேலை செய்து வந்தனர். கூடுதலான உழைப்பைக் கருதி அவர் களுடன் கந்தனும் ஒரு வேலையாளாகச் சேர்ந்துகொண்டான். அவனுக்குப் போதிய வேலை கிடைத்தது. அவ் வேலைகளையெல்லாம் அவன் உற்சாகத்துடனும், மனம் வெறுக்காமலும் செய்து வந்தான். மற்றைய வேலைக் காரரைப் போலன்றி எஜமானரிடம் அன்புடனும், ஒழுக்கத்துடனும் நடந்துவந்தான். கந்தனின் உயர்ந்த தன்மையைக் கண்ட கமலபதி அவனுடைய சம்பளத்தைச் சிறிது உயர்த்தினார். கந்தனும் முன்னையிலும் கூடிய உற்சாகத்துடன் வேலை செய்தான்.

நாட்கள் பல கழிந்தன. கமலபதியும், கந்தனும் எவ்வளவோ வித்தியாசமுடைய நிலைமையிலுள்ளவர்களாயினும் அவர்களிடையே உள்ள அன்பு முற்றிக்கொண்டே வந்தது. கமலபதி தான் வயலுக்குப் போக முடியாத பொழுதெல்லாம் வயலின் வேலைகளை மேற்பார்வைபார்க்கும்படி கந்தனுக்குச் சொல்லியனுப்புவார். கந்தனுக்குக் கமலபதியினிடம் நன்மதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதும், அவன் தங்களுக்கு மேலாளாக நின்ற நடப்பிப்பதும் மற்றைய வேலைக்காரருக்குப் பொறுமையை உண்டாக்கியது. “நாங்கள் எத்தனையோ பேர் உயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவர்களிருக்க, நேற்று வந்த கிழ்சாதியான எங்களிடம் வேலை வாங்குவது?” என்று பலரும் தம்முள் பேசிக்கொண்டனர். அன்புக்கும் உண்டோ ஜாதி, மதபேதம்?

கந்தன் வயல் நிலங்களை யாதொரு குறையுமின்றி மேற்பார்வை செய்துவந்தான். இதைக்கண்ட கமலபதி தான் வயல் நிலங்களைப் பார்வையிடப் போவதைக் குறைத்துக்கொண்டார். வேலைக்காரரிடம் கந்தன் அன்பாயிருந்தான். சொந்தமான தனது வயலென்றெண்ணி உழைத்தான்.

வருடங்கள் நாலுக்குமேற் சென்று விட்டன. இப்பொழுது கந்தன் பெரிய வயல் நிலங்களைப் பார்வையிடும் போதுபைப் பெற்றிருந்தான். அவன் தனது

தானேயா நன்னிலையைத் தந்த அருள் ஆனந்த, வாளை மனநித வாழ்வே பாபரமே.

விட்டிருந்துப் போவதற்கே நேரம் கிடைப்பதில்லை. எனினும் மான் விட்டிலேயே காலத்தைக் கழித்தான். தன்னுடைய சம்பளத்தைப்பற்றி அவனுக்குச் சிறிதும் கவலையில்லை. பணத்தை வாங்காமல் கமலபதியிடமே விட்டிருந்தான். அவர் கந்தனுடைய பணத்திற்கு மாதாமாதம் வட்டி கொடுத்துவந்தார்.

3

கமலபதி கனவிலும் நினைக்காதவண்ணம் திடீரெனக் கந்தனின் குணங்கள் மாறத் தொடங்கின. விந்தமேறுவது போல அவனிடம் கெட்ட குணங்கள் கூடிக்கொண்டுவந்தன. நர்துடன் நற்செய்கைகள் தேய்ப்பிறை போலாயின. அவனுடைய செய்கைகளிலிருந்து ‘இவன் தான் முன்னைய கந்தன்’ என்று ஒருவன் சொல்லிவிட முடியாது. அவன் வேலைக்காரருடன் ‘கடுக்கென்று பேசத் தொடங்கினான். கமலபதியைக் கூட அவமதிக்கத் தலைப்பட்டான். வேலைக்காரரிடமிருந்து கமலபதிக்கு கந்தனைப் பற்றிய கெட்ட அபிப்பிராயங்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால் அவற்றை அவர் நம்பவில்லை.

ஒருநாள் கந்தன் கமலபதியினிடம், “இப்பொழுதும் எனக்கு முன் போலத்தான் சம்பளம் கிடைக்கிறீர்களோ?” என்று கேட்டான். “இல்லை ஒருவருடாக முன்னையிலும் கூடவேதான் சம்பளம் கணக்கிட்டிருக்கிறேன்” என்றார் கமலபதி. “நீர் கூட்டியதெல்லாம் போகட்டும்” இன்னும் ஏதாவது கூடுதலாகக் கணக்கு வைத்தாற்றான் உம்மிடம் வேலை செய்வேன். வெறிடத்தில் அதிக சம்பளம் தருவதாகச் சொல்லுதிருங்கள்” என்று கந்தன் கூறினான். கமலபதி இவ்வாற்தகைகளை எதிர்பார்க்கவேயில்லை. நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டார். அவனுடைய குணமாய்வுதலுக்கு அதிகமுற்றிராயினும், “தெரியாமல் கூறிவிட்டான்; இனித்திருந்திடுவான்” என்று சொல்லி மனம் ஆறுதலடைந்தார்.

இன்னொருநாள், “இரவும் பகலுமாக உமக்குக் கிழிந்து கட்டப்பட முடியாது. பகலிலே தான் வேலை செய்ய முடியும்” என்று கூறினான். இம்நகனம் நானுக்கு நான் கந்தன் தன்னுடன் எதிர்த்துப் பேசுவதைக்கண்ட கமலபதி ‘கந்தன் கெட்டான்’ என்றுணர்ந்து கொண்டார்.

இருவரும் ஒருநாள் சம்பள வித்திக்கொண்டிருந்தனர். கந்தனுடைய நன்மையை உத்தேசித்து இதுவரையும் அவன் கேட்டதற்கெல்லாம் கமலபதி இசைந்துவந்தார். அன்று அவன் கேட்ட சில கேள்விகளுக்கு மறுத்து விட்டார். அவர் மறுத்தது கந்தனுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கியது. “இனிமேல் உங்களுடன் கிடந்து இடிபடமுடியாது. எனக்கு வரவேண்டிய பணத்தைவயல் லாம் கொடுத்துவிடுங்கள். நான் வேறெங்காவது வேலை தேடப் போகிறேன்” என்றான். இவற்றைக் கேட்ட கமலபதி உடனேயே உள்ளே சென்று, கணக்கைப் பார்த்து அவனுடைய பணம் முழுவதையும் கொடுத்தனுப்பினார். கந்தன் ‘போகிறேன்’ என்று கூடச் சொல்லாமல் போய்விட்டான்.

‘மாட்டின் வாதர்’

(75-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நன்மொழிகள்

யும் முழுக்கமும் அத்தியாவசியம்” என்றார். இப்படியான நிலைமையில் கோபமும், உதாரமும் தாக்கூடிய சொற்களை உபயோகிக்காமல் விடவில்லை. முடிவில் வாதரின் போதனைகளை மறுக்கும்படியும், அவர் பேசியவற்றைத் திருப்ப வாங்கும்படியும் ஓர் முத்தியாயிட்ட அறிக்கையைப் பாப்பாண்டவர் விடுத்தார். அவரோ பயப்படவில்லை. மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் சூழ்ந்தவர, வாதர் எல்பந்திக்கரையில் பாப்பாண்டவரின் அறிக்கையைச் சனங்களின் ஆரவாரத்திற்கிடையே தகனஞ்செய்தார்.

ஸ்பெயினின் அரசனாகிய ஐந்தாம் சார்ல்ஸ் ‘வேம்ஸ்’ என்ற விடத்திலே சங்கம் ஒன்று கூட்டுவித்து வாதரை அங்கே சமூகமளிக்கும்படி ஒரு தூதனை அனுப்பினார். வாதர் அதற்குச் சம்மதமளித்து, சக்கரவர்த்திமுன் தோன்றினார். “பாதி உலகத்தை ஆளும் சக்கரவர்த்தி போன்று உயரமான ஒரு மேடையின்மேல் மிகவும் உல்லாசமாக வீற்றிருந்தார் வாதர்” என்று வாதரைப் புகழ்வோரில் ஒருவர் எழுதியிருந்தார். அங்கே அவருக்கு இரு பக்கங்களிலும் அந்த இராச்சியத்தின் இளவரசர்களும் மந்திரியர்களும் வீற்றிருந்தனர். இங்கே இரு பகுதியாரின் நியாயங்களை மத்தியட்சகர்களாக இருந்து கவனிப்பதற்காகவே இவர்கள் கூடியிருந்தனர்.

கோவிலின் போதனைகளுக்கு முரணாக ஒன்றையும் செய்யவேண்டாமென்று இவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு வாதர் அப்படிச் செய்வது தனது மனச்சாட்சிக்குப் பாதகமாகவும் பரிசுத்தமற்றதாகவயிருக்குமென்று சொன்னார். இப்படிச் செய்யாததால் வாதர் குற்றவாளியாக்கப்பட்டார். எப்படியிருந்தாலும் வாதர் அந்த உரங்குள் வந்து போகலாமென்றும், அவருக்குத் தீங்கொருவரும் விளைக்கக்கூடாதென்றும் சார்ல்ஸ் உத்தரவிட்டார்.

இவர் இச் சங்கத்திலிருந்து உயிர்மீளப்பேர்க்கிறகுப் போகும்பொழுது ஒரு கூட்டம் ஆயுதம் தாங்கிய குதிரை வீரர்கள் இவரைத் தாக்கிக்கொண்டுபோய் ஒரு தனிமையான கோட்டைக்குள் சேர்த்தார்கள். நீங்கள் இப்படியான பெருமகனுக்கு அபத்து வரக் கூடவுளிற் குத் கண்ணில்லைமென்று கூடவுளைக் குறைகூறுவீர்கள். அபத்துகள் ஒன்றுமில்லை; இவருடைய கண்பர்களே

ஓரியேர்கள் ஒருபொழுதும் பிறர்கெட்டுப்போவதைக்கண்டு சகித்திருக்கமாட்டார்கள்ல்லவா? கமலபதி கந்தனுடைய கெடுகாலத்தை நீனைந்து வருந்தினார். எப்படியாவது அவனை கல்வழிக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று அன்று முழுவதும் அலோசனை செய்தார். சாற்றில் ஒரு முடிவுக்குவந்து, செய்யவேண்டியனவற்றைச் சீக்கிரம் செய்து முடிப்பதென்று நிச்சயித்துக் கொண்டார்.

வ. இராசையா S. S. C. வகுப்பு, ழத்துத்தம்பி வீதீயாசாலை, தீநகேல்வேல்.

1. கல்விக்கு இருவர் தேவை; அதில் நீ ஒருவரையிரு.
2. சண்டைக்கு இருவர் தேவை; அதில் நீ ஒருவரையிராதே.
3. இவ்வுலகம் ஓர் கண்ணாடி; நீ நகைக்கும்போது அதுவும் நகைக்கும். நீ முகம் எளிக்கும் பொழுது அதுவும் சளிக்கும். ஆகவே அதனிடம் சரியாய் நடந்துகொள். அது உன்னைத் திருத்தியிடும்.
4. நீ உன் காரியத்தை மாத்திரம் பார்த்துக்கொள்ளாதே; நீ பலர்க்கும் உபகாரனாயிரு.
5. எவனொருவன் தன்னை நேசிக்கின்றானே அவன் தனது தேகம், மனம் முதலியவைகளுக்கு இடைபூரூன ஒன்றையும் சிந்திக்கவாவது, செய்யவாவது துணியமாட்டான்.
6. தன்னையே “அறிவிலி” எனக் கருதுபவன் தன்னுடைய பாணனை விணாளாக்கிக் கொள்ளுகிறான்.
7. விருப்பும், வெறுப்பும் நேர்விரோதமாயிருந்தாலும் அவை எப்பொழுதும் இணைபிரியா கண்பர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பதே இயற்கைத் தேவியின் கட்டளை.
8. காரியத்தைச் செய்வது கடமையென எண்ணு; எந்தக் காரியத்திலும் அதிக மோகம் வைக்காதே.

பொ. கீ. ஆனந்தன், J. S. C. மாணவன், சந்திரமௌலீச வித்தியாசாலை, மட்டிலீல்

மாறவேடத்தில் வந்து இவரைக் கொண்டுசென்றனர். ஒரு வருடமாக ‘ஸ்குவைய ஜோர்ஜ்’ என்று வேறு பெயருடனிருந்து ஜெர்மனிய பாஷையில் ‘பைபிளை’ மொழிபெயர்த்து முடித்தார்.

இவருடைய பிரசங்கங்களினால் சனங்கள் குமுறியெழுந்தனர். இப்படியான நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு வாதர் ஜெர்மனிக்குச் சென்றார். நெருக்கடியும் ஒரு விதமாகச் சமாளிக்கப்பட்டது. பாப்பாண்டவராலும், சக்கரவர்த்தியாலும் குற்றவாளியாக்கப்பட்ட பின்னர் இருபத்தைந்து வருட காலமாக இருந்து பின் இறந்தார். அவர் இறந்தபின்னரும் அவருடைய கொள்கைகள் முழுவதும் சனங்களின் மனதில் கல்வினமேலெழுத்துப் போற் பதிந்திருந்தன. ஜெர்மனி, டென்மார்க், சுவீடன் முதலிய இடங்களில் உள்ளவர்களில் பெரும்பான்மையோர் வாதரின் வழிகளைக் கைக்கொண்டொழுக்கினர். பிரான்சும் பிரித்தானியாவும் காலம் செல்லச் செல்ல வாதரையே பின்பற்றின.

பொன். நமச்சீவாயம் J. S. C. Eng. வகுப்பு தனங்களிடம்.

மனனாதி பூதமெல்லாம் வைத்திருந்த கிணனிறைவைக், கண்ணைக் கண்டு களித்தேன பராபரமே.

சமூகசேரி இளைஞர் சங்கம்

அன்புள்ள குழந்தைகாள் !

இந்தவரம் எனக்கு என் பேரன் பேத்திகளிடமிருந்து வந்த கடிதங்களில் ஒன்று மிகவும் மனதை உருகச் செய்தது. ஒரு பேரன் தனது கடிதத்தில் வேறு விஷயங்களோடு “நான் படிக்கும் பாடசாலைப்பில் ஒரு உபாத்தியாயர் பிள்ளைகள் படிக்காததற்காக முழந்தாளில் நிறுத்திப் படிப்பிக்கின்றார்” என்று முறையிடுவதைப் பார்த்தவுடன் எனக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது. உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகளை இன்னும் மிருகக் குட்டிகள் போல் எண்ணி நடத்தி வருகிறார்கள் என்றால், அப் பிள்ளைகள் முறையிடுவதில் கொஞ்சமேனும் தவறில்லை. நாகரீகம் வளர்ந்த இக்காலத்திலும் சிறுகுழந்தைகளை வைத்துப் படிப்பிக்கும் முறைதெரியாத உபாத்தியாயர்கள் தண்டிப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் முழந்தாட்டியிடமிருந்து நிற்க வைத்தல் கடந்த நூற்றாண்டிலே தான்வரவேண்டிய தொழிலைத்துக் கீழே எழுத்தாணியை நிறுத்திவைக்கும் மூடவழக்கத்தோடு சேர்ந்ததாகும். குற்றம் சுமையானதாயின் பிரம்புதொண்டடிக்கலாம். அதை விடுத்து மிருகத்தனமான தண்டனைகளை விதித்தல் மனுஷ நாகரிகத்துக்கு ஏற்ற கொள்கையல்ல.

குழந்தைகள் ஆசிரியர்கள் தவறுதல்களை எடுத்துரைக்க ஆற்றலில்லாதவர்கள். ஏதோ கொஞ்சம் துணிவுகொண்டு, “தாத்தா” விளமேல் வைத்த நம்பிக்கையின் பேரில் இப்பேரன் தமது ஆசிரியர் குறைகளை எடுத்து எழுதிவிட்டதற்கு நான் மெச்சுகின்றேன். குழந்தைகளை! உங்கள் சங்கம் உங்கள் குறைகளை நிமிர்த்திப்பதற்காகவே உண்டாக்கப்பட்டது. பயமில்லாமல் நேர்மையோடு தாத்தாவிடம் நம்பிக்கைவைத்து உங்கள் தேவைகளைத் தெரிவிப்புகள். உலகில் உண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் உள்ள நற்பலன் வேறொன்றுமேயில்லை.

இந்தவரம் நல்லல்ல கதைகளெல்லாம் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. இம்முறை எங்கள் சங்கத்தின் விசேஷங்களைக் கண்டு புதிதாய்ச் சேர்ந்த ஒரு பேரன் முதலாவது வெற்றியை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்! ஏராளமாகத்தான் இம்முறையும் கதைகள் வந்து சேர்ந்தன. இவற்றுள் பொறுக்கி யெடுப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகியிருந்தது. பரிசுபெறாத கதைகளில் நல்லவைகள் மறு பிரசுரங்களில் வெளியிடப்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன்: பிள்ளைகள் தங்கள் முயற்சி வீணானதே என்று கவலைப்படலாகாது. கிடைத்த கதைகள் கட்டுரைகளில் முதன்மையானவைகளுக்கே பரிசு கொடுக்கப்படும். மற்றவர்கள் அதனால் சலிப்புக் கொள்ளலாகாது. ஊக்கமும் முயற்சியுமுண்டானால் அவர்களும் முன்னுக்கு வரமுடியும். அதற்காகவே “தாத்தா” அவ்வப்போது பேரன் பேத்திகளின் குறைநிறைகளை எடுத்துக் காட்டுவார். கட்டுரை, கதைகள், கடிதங்களில் வேண்டிய திருத்தங்களைச் சொல்லித்தருவார். இதனால் குழந்தைகள் முன்னேற்ற மடையலா மல்லவா?

தாத்தா பதில்

நா. கார்த்திகேசு. (172) — கதையின் பொருள் சிறப்பாக வில்லை. கிராமவாழ்க்கை, சிறுவர்வாழ்க்கை முதலிய பொருள்களை வைத்தெழுந்ததில் தவறு. சிற்சில இடங்களில் தொடர்பு சரியாயில்லை.

எஸ். முருகானந்தன் (125) — அந்த இடத்தில் “நிரபாதி” என்ற சொல் தவறு. நிரபாதி என்றால் குற்றமற்றவன் என்பது பொருள். இங்கே உமது எண்ணம் ஏழை, அல்லது கடியற்றவன் என்பதல்லவா?

அ. இத்திரவதி (131) — ரோடியோவில் பங்குபெற்றதைப் பற்றி மிகுந்த சந்தோஷம். அண்ணாவைப் பாடசாலைப் பாடக்களை முதலில் கவனிச்சுச் சொல்லவும். கதைப் போட்டிகளைக்கும் அநேகமாக இரண்டாவாத்துக்கு மேற்பட்ட அவகாசமே கொடுக்கிறோம். அப்பா அம்மாவாக்குச் சுகம் சொல்லவும்.

ச. வாதாசன் (168) — கதை நன்றாகத் தானிருக்கிறது. ஆனால் தெரியப்படாததின் காரணம், அது எழுதப்பட்டிருக்கும் நடைதான். இந்தியாவில் பிராமண வர்க்கத்தினர் வீடுகளில் உபயோகிக்கும் பாஷை நடையைச் சில பத்திரிகைகளில் கண்டுவிட்டால் நாமும் ஏன் அதை உபயோகித்தல் வேண்டும், நல்ல தமிழில் சாதாரண எளிய நடையில் அல்லவா எழுதவேண்டும்.

உங்கள் சங்கத்திலே பத்திரிகை வாசித்தலையும் ஒரு சிக்குச் சரியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். பிரபல எழுத்தாளர்களை வரலாமல்லவா?

அ. ஜெயந்திரன் (132) — உமது கதை நன்றாகவே இருக்கிறது. ஆனால் பரிசு பெறவதற்கு ஏற்றதாக இல்லை. அதற்காகத் தையத்ததைக் கைவிடாது மூய்சிக்கவும்.

அடுத்த கதைப்போட்டி முடிவுதேதி 28-12-38 1-1-39 ல் பரிசுக் கதைகள். பிரசுரிக்கப்படும். (நிபந்தனைகள் வழக்கம்போல்.)

- புதிய அங்கத்தவர் (முற்றொடர்)
- 176. அ. நாகராசசர்மா
  - 177. எ. வேலாயுதம்.
  - 178. எ. அமீர்தவல்லி.
  - 179. பொ. கதிராயித்தேவ்
  - 180. சி. அரசாத்தினம்
  - 181. ஈ. கந்தசூரியர்.

விண்ணப்பப் பத்திரம்

திக்கி.....

அன்பார்ந்த தாத்தா!

தயவுசெய்து “சமூகசேரி இளைஞர் சங்கம்” தில் என்னை ஒரு அங்கத்தவராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். இத்துடன் 12 சத முத்திரை ஆறு மாத சந்தாப்பணமாக அனுப்பியிருக்கிறேன். [இந்தியா 2 அணை; மலாயா 16 காச.]

பெயர்.....

பிறந்த திகதி.....பாடம்.....வருடம்.....

கிலாசம்.....

பெற்றார், அல்லது உபாத்தியாயர் கையொப்பம்.....

இந்த விண்ணப்பப் பத்திரத்தை நிரப்பி “தாத்தா” c/o “சமூகசேரி”, கன்னடகம், சூலங்கை என்ற கிலாசத்துக்கு அனுப்பிவைப்புகள்.

வாழ்ப்பாணம்-மயிலிட்டிதெற்கு “தீநமகன்” திலிருக்கும் நா. பொன்னையா என்பவரால், சன்னகம் “தலையாட்டி” யிலுள்ள தீநமகன் அச்சியந்திரசாலையில் 1938-ம் ஆண்டு சிப்டம்பர் 18 உருவியற்றக்கூடிய அச்சிடுவிக்கப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது